

достно мѣсто . . . Блазе, блазе на ония, които са намираатъ въ такова състояние, тѣ могатъ безъ страхъ да рѣкътъ: „Ако живѣемъ за Господа живѣемъ, ако умрѣемъ у Господа умираме.“ Нека да испитаме сега и другитѣ думи отъ словото си т. е. слѣдъ смъртта ни чака страшенъ сѣдъ.

Въ днешното Евангелие намъ са казва отговорътъ, когото ние ще приемемъ, спорѣдъ работитѣ си. На ония, които сж отъ дѣсната страна, на праведнитѣ, царятъ ще рече: „Елате вие благословени отъ Отца моего, наслѣдете царството, що е приготвено за васъ отъ вашитѣ работи; защото оградихъ и ми дадохте да ямъ, ожеднихъ, и вие ма напоихте.“ А на ония кои са отъ лѣвата страна ще каже: „Махнете са отъ мене прокляти, идете въ огънь вѣчный, приготвенъ за дияволтъ и за ония, които вървятъ по неговитѣ пѣтеки.“ О! колко страшни ще бѣдѣтъ тия думи, братия, нѣ тѣ ще бѣдѣтъ праведни; защото тукъ Христосъ ни е векалъ на сѣки часъ да идемъ при него, а ние сами бѣгаме отъ него; той ни е канилъ, а ние се сме оставале глухи; та какъ той ще да ни приеме, когато тукъ ние съвѣмъ не сме го познале?

Любезни братия! Когато Ап. Павелъ хортуваше за правдата, за въздържанието и за будущия сѣдъ, единъ царъ язичникъ, като го слушалъ въ това врѣме пада изведнѣжъ уплашенъ. Не е ли чудно, когато единъ язичникъ, който за пръвъ пѣтъ чува спасителитѣ думи на проповѣдникътъ са уплашва, а пѣкъ ние, които ги чуваме непрѣстанно стоимъ студени и не по-